

Arrest

nr. 169 025 van 3 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van
X
X als wettelijk vertegenwoordiger van
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van X, en X, als wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaren van Somalische en Nederlandse nationaliteit te zijn, op 25 september 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 augustus 2014 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 april 2014 dienen verzoekers een visumaanvraag in op grond van artikel 40*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bij de Belgische ambassade te Kampala.

Op 21 augustus 2014 weigert de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding aan de eerste verzoekende partij de afgifte van een visum op grond van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet. Dit is de eerste bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“Commentaar:

Betrokkenen kunnen zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40bis van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, dé vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08.07.2011, in voege getreden op 22.09.2011;

Overwegende dat op datum van 17/04/2014 via de Belgische ambassade in Kampala visumaanvragen gezinshereniging ingediend werden op naam van A. H. A. [...] en haar kinderen M. A. A., M. S. A.[...], M. S. A. [...], M. S. A. [...] en M.A. A. [...] om respectievelijk haar echtgenoot en hun vader België, A.M. [...], geboren op 05/06/1967, van Nederlandse nationaliteit te vervoegen;

Overwegende dat uit het administratieve dossier blijkt dat heer A.M. [...] werkzaam is in Nederland en in België ingeschreven is als beschikker van voldoende inkomsten.

Overwegende dat Art. 40bis van hogervermelde wet vermeldt: "... De in artikel 40, §4, eerste lid, 2°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat de in §2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt."

Overwegende dat in het kader van de visumaanvraag echter gebleken is dat de heer M. A. A. [...] over onvoldoende bestaansmiddelen beschikt om zes bijkomende personen ten laste te nemen en dus te voorkomen dat de visumaanvrager tijdens zijn verblijf ten laste zou kunnen vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk;

Overwegende daarenboven dat er geen enkel document werd voorgelegd ter staving van de verwantschap tussen betrokkenen en deze hierdoor dan ook niet bewezen wordt geacht.

Bijgevolg is niet voldaan aan de voorwaarden wat betreft de gezinshereniging in hogervermeld artikel en wordt het visum gezinshereniging geweigerd."

Op 21 augustus 2014 weigert de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding aan de tweede verzoekende partij de afgifte van een visum op grond van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet. Dit is de tweede bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“Commentaar:

Betrokkenen kunnen zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40bis van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08 07 2011 in voege getreden op 22.09.2011;

Overwegende dat op datum van 17/04/2014 via de Belgische ambassade in Kampala visumaanvragen gezinshereniging ingediend werden op naam van, A. H. A. [...] en haar kinderen M. A. A., M. S. A.[...], M. S. A. [...], M. S. A. [...] en M.A. A. [...] geboren op 05/06/1967, van Nederlandse nationaliteit te vervoegen;

Overwegende dat uit het administratieve dossier blijkt dat heer A.M. [...] werkzaam is in Nederland en in België ingeschreven is als beschikker van voldoende inkomsten.

Overwegende dat Art. 40bis van hogervermelde wet vermeldt: "... De in artikel 40, §4, eerste lid, 2°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat de in §2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt"

Overwegende dat in het kader van de visumaanvraag echter gebleken is dat de heer M. A. A. [...] over onvoldoende bestaansmiddelen beschikt om zes bijkomende personen ten laste te nemen en dus te voorkomen dat de visumaanvrager tijdens zijn verblijf ten laste zou kunnen vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk;

Overwegende daarenboven dat er geen enkel document werd voorgelegd ter staving van de verwantschap tussen betrokkenen en deze hierdoor dan ook niet bewezen wordt geacht.

Bijgevolg is niet voldaan aan de voorwaarden wat betreft de gezinshereniging in hogervermeld artikel en wordt het visum gezinshereniging geweigerd."

Op 2 december 2014 dienen verzoekers een tweede visumaanvraag in op grond van artikel 40*bis* van de Vreemdelingenwet bij de Belgische ambassade te Kampala.

Op 20 maart 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum gezinshereniging op grond van artikel 40*bis* van de Vreemdelingenwet. Tegen voormelde beslissing wordt een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en nietigverklaring ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest van 17 mei 2016 met arrestnummer 167 702 wordt de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 20 maart 2015 tot weigering van de afgifte van een visum gezinshereniging vernietigd.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijf moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (*cf.* RvS 18 december 2012, nr. 221.810; RvV (AV) 12 december 2014, nr. 135 040). Wanneer er twijfel rijst omtrent haar belang, komt het dan ook de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (*cf.* RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Het thans voorliggend beroep is gericht tegen de twee beslissingen van 21 augustus 2014 waarbij de gemachtigde van de bevoegde Minister de afgifte van een visum op grond van artikel 40*bis* van de Vreemdelingenwet aan de verzoekende partijen geweigerd heeft. Zoals in de feiten van dit arrest weergegeven, hebben verzoekers op 2 december 2014 een nieuwe visumaanvraag, op grond van artikel 40*bis* van de Vreemdelingenwet bij de Belgische ambassade te Kampala, ingediend. Deze visumaanvraag heeft eveneens betrekking op dezelfde referentiepersonen. Op 20 maart 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum gezinshereniging op grond van artikel 40*bis* van de Vreemdelingenwet. Tegen voormelde beslissing wordt een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en nietigverklaring ingediend bij de Raad. Bij arrest van 17 mei 2016 met arrestnummer 167 702 wordt de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 20 maart 2015 tot weigering van de afgifte van een visum gezinshereniging vernietigd.

Zodoende dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen heden een openstaande visumaanvraag op grond van artikel 40*bis* van de Vreemdelingenwet bij de verwerende partij hangende hebben. Deze visumaanvraag steunt op recentere gegevens dan de aanvraag op grond waarvan de huidige bestreden beslissingen genomen werden. De vraag stelt zich dan ook welk voordeel de

vernietiging van de thans bestreden beslissingen – beslissingen waarbij de aanvraag tot afgifte van een visum op grond van artikel 40*bis* van de Vreemdelingenwet geweigerd wordt – de verzoekende partijen in deze omstandigheden nog kan opleveren, en op welke manier zij in deze omstandigheden nog benadeeld worden door de thans bestreden beslissingen.

Ter terechtzitting vraagt de waarnemend voorzitter verzoekers naar hun belang bij het thans voorliggend beroep. De verzoekende partijen stellen zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen met dit betoog, waarin zij zich met betrekking tot het belang naar de wijsheid van de Raad gedragen, geenszins aannemelijk maken dat zij nog belangstelling voor het thans voorliggend beroep zouden hebben en dat de verzoekende partijen met dit betoog in het geheel geen nuttige gegevens ter beoordeling aanvoeren die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang bij de nietigverklaring hebben (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752). Door zich louter naar de wijsheid van de Raad te gedragen, maken de verzoekende partijen op generlei wijze duidelijk wat hun belang nog is bij het verderzetten van het huidige annulatieberoep. Dit volstaat reeds om het beroep te verwerpen (cf. RvS 30 juni 2004, nr. 133.373).

Bij gebrek aan enige concrete toelichting kan de Raad in de gegeven omstandigheden bijgevolg enkel vaststellen dat de verzoekende partijen geen blijk geven van het rechtens vereiste, actueel belang (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend zestien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS